

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 13/2016
19.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.Ж., због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби из члана 20. став 1. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног П.Ж., адвоката М.А., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 686/14 од 16.04.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 674/15 од 27.08.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.Ж., адвоката М.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 686/14 од 16.04.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 674/15 од 27.08.2015. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 686/14 од 16.04.2015. године окривљени П.Ж. је оглашен кривим да је извршио кривично дело насилничко понашање на спортској приредби из члана 20. став 1. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се наведена казне неће извршити уколико окривљени у времену проверавања у трајању од две године не изврши неко ново кривично дело. Окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка у износу од 10.856,00 динара и судски паушал у износу од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 674/15 од 27.08.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног П.Ж., а пресуда Вишег суда у Београду К 686/14 од 16.04.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднела бранилац окривљеног П.Ж., адвокат М.А., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и ст. 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, и након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да је у конкретном случају оптужба прекорачена. У вези са истакнутом повредом бранилац окривљеног наводи да се у изреци побијане првостепене пресуде, у односу на оптужни акт, наводи потпуно другачије чињенично стање које је измењено искључиво на штету окривљеног П.Ж., јер је у конкретном случају оптужним актом окривљеном П.Ж. стављено на терет да је извршио предметно кривично дело тако што је критичном приликом био заједно са сада правноснажно осуђеним М.С. који је оштећеног ударио по глави и телу, а побијаним пресудама је утврђено да је окривљени П.Ж. ударио оштећеног по глави и телу.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости се не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Врховни касациони суд најпре налази да из списка предмета произилази да је у предметном поступку оптужним актом окривљенима М.С. и П.Ж. стављено на терет да су критичном приликом „напали учеснике спортске приредбе...након чега окривљени С. заједно са окривљеним Ж. и још два НН лица, одлази до трибина на којима се налази оштећени Д.М., па истог више пута ударају по глави и телу рукама и ногама, од којих удараца је оштећени Д.М. задобио лаке телесне повреде...“, док је изреком побијане првостепене пресуде окривљени П.Ж. оглашен кривим што је критичном приликом „физички напао учесника спортске приредбе на тај начин што је дошао до трибине на којој се налазио оштећени Д.М., те истог више пута ударио по глави и телу заједно са осуђеним С.М. и још два НН лица, од којих удараца је оштећени М.Д. задобио лаке телесне повреде“.

Полазећи од наведеног, по оцени овог суда, из оптужног акта јасно произилази да су окривљени М.С. и П.Ж. заједно са још два НН лица више пута ударили оштећеног по глави и телу, рукама и ногама, од којих удараца је оштећени задобио лаке телесне повреде, а изреком побијане првостепене пресуде окривљени П.Ж. је управо и оглашен кривим да је више пута оштећеног ударио по глави и телу заједно са осуђеним М.С. и још два НН лица. С тим у вези, а имајући притом у виду да је оптужним актом обојици окривљених стављено на

терет извршење по једног кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби из члана 20. став 1. Закона о спречавању насиља и недоличног понашања на спортским приредбама, те да је у току поступка окривљени М.С. правноснажно оглашен кривим због извршеног наведеног кривичног дела, као и чињенично стање утврђено на главном претресу, првостепени суд је у изреци побијане пресуде унео измене у односу на диспозитив оптужног акта, којима, по налажењу овог суда, није дирао у објективни идентитет оптужног акта и остао је у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног П.Ж. истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је сведок оштећени Д.М. током поступка навео да не може да се сети шта се догодило критичном приликом, да не жели да терети окривљене, да се сећа да је на предметној утакмици М.С. напао судију и кренуо ка њему, да мисли да га је ударио, а што се тиче П.Ж. сећа се само да је њега видео како стоји по страни. Имајући у виду наведено, бранилац сматра да нижестепени судови нису могли да донесу закључак изнет у изреци побијане првостепене пресуде.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, што није законски разлог прописан чланом 485. став 4. ЗКП због којег окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.